

A Montana osztályú csatahajókat tőlük

Contributed by Sebastyán Gábor

2006. January 19. Thursday 18:31

Last Updated 2007. November 19. Monday 20:20

There are no translations available. Bizonyára sokan látták: a galériában Somogyi Imi 'pál' makettét. Az alábbi cikkben az eredeti hajó szeretői ről.

Á

A tőlük 1937-ban kezdődik, mikor az amerikai haditengerészet bizonyos körtelemben kényszerüllyük kerélt. Val tenni kellett, mert egyrészt még érvényben voltak az első világháború után keltt szerződés (a washingtoni flottaegyezmények), melyek megszabták az éppé-thet hadihajókat paramétereit. Ezen szerződés alapján éppé-thet a North Carolina és South Dakota osztályú csatahajókat.

Ugyanakkor Japán és Olaszország éppén egy évvel korábban láptt ki a fent említett szerződésből és egyre kezdte elkövetni magát a hitleri Németország mellett. Mivel a németekre nem vonatkozott ez a kötet szerződés, így volt, hogy a szerződésben maradék három ország (USA, Nagy-Britannia és Franciaország) alulmarad egy tengerész fegyverkezési versenyben a másik hárommal szemben. 1937-ben tehát kiegészítették a londoni flottaegyezményt. Ez azt jelentette, hogy csatahajókat esetében az eddigi 35.000 tonnás maximális vízszorítást és 14-es lövegeket megnövelhették 45.000 tonnára és 16-es lövegekre. A plusz 10.000 tonnával egyébként a csatahajókat jellemző hármasság (tüzérség/páncélvétel/sebesség) bármelyikét növelhették, illetve ezek közül bármelyik kombinációt is. Az első koncepcióban a sebesség javára döntöttek és ebből született meg az Iowa osztály (a kö az első hajógyári modellek egyike látható).

45.000 tonnás vízszorításokkal, 9 db 16 hüvelykes ágyúval és 33 csomags sebességével az Iowa osztály tagjai igen imponáló hajókat voltak. De első sorban arra kszóltak, hogy a mellőzők osztott ká-sörhajókkal egyétt nagy sebességű harccsoportokat köpezzenek körtőzők, illetve ká-sörhajóknak szánták őket a kásá-bb meg Essex osztályú repülőgéppel-hordozók mellé.

A flotta vezetői azonban szerettek volna egy klasszikus csatahajót, amely még ha lassabb is, de nagyobb tűzereje van. Ez a koncepció lett végül a Montana osztály. A köpen a koncepcióhoz tartozó első rajzok egyike látható. Figyeljék meg, hogy itt még egy sokkal összetettebb, egykomponyes felépítést terveztek, így a hajó inkább a South Dakota osztályhoz lett volna hasonló.

A hajó teljes víz-kiszorítása 64.000 tonna lett volna és az addig megszokott 9 helyett 12 darab 16 éves I-veggel szerelték fel

Ezt a tervet még továbbfejlesztették (eljutottak például egészen a 82.000 tonnás víz-kiszorításig), majd kiadták az osztály végleges formáját.

A végleges tervekben 5 hajó szerepelt, egyenként 70.000 tonna teljes víz-kiszorítással, 28 csomags sebességgel és 12 darab 16 hálós vevővel. Érdekes megemlíteni, hogy a Montana osztály egységei lettek egyedülállóan olyan amerikai hadihajók, melyek tőlük származtak volna a Panama csatornában való áthaladáshoz. Ezért tervezték őket az I-veggel is. Ebből azonban nem lett semmi. Mint ahogy a Montanák sem épültek meg. Az egységek építését 1941 januárjában kezdték volna el. Nem volt azonban elég ipari kapacitás és mivel ezek a hajók nagyok lettek volna a szárazsághoz, a rendelkezésre álló szállításokhoz kellett volna. Aztán 1942 elején Roosevelt elnök utasítására újra elhalasztották az építés kezdetét, hogy kapacitást biztosítsanak a nagyobb repülőgépek szállására (egy hordozó építése rávidebb ideig tart, mint egy csatahajóé). Még az 1942-es Cseneszei hadműveletek bizonyították, hogy a csatahajók kora lejárt, így 1943-ban az egész projektet törölték.

Á

Felhasznált források:

- http://www.combinedfleet.com/furashita/montan_f.htm
- <http://www.navsource.org/archives/01/61d.htm>
- <http://www.history.navy.mil/photos/usnshtp/bb/bb67.htm>